

1917. gada 14. decembra Likums Nr. 17
par ūdenstilpju regulēšanu.

DATUMS: 1917. gada 14. decembra Likums Nr. 17.
PUBLICĒTS: ISBN 82-504-1031-9
PĒDĒJIE GROZĪJUMI: 2004. gada 25. jūnija Likums Nr. 57.
LABOJUMS:

Likums par ūdenstilpju regulēšanu.

1. pants.

Šis likums attiecas uz ūdenstilpju regulēšanu. Ar ūdenstilpju regulēšanu saprot iekārtas un pasākumus ūdenstilpes caurplūduma regulēšanai, ieskaitot iepriekšējo regulēšanas iekārtu paplašināšanu un pārveidošanu. Iekārtas vai būves, kas domātas caurplūduma pastiprināšanai, novirzot ūdeni un iesūkņējot to paaugstināta līmeņa ūdenskrātuvē, arī ir uzskatāmas par ūdenstilpes regulēšanu.

Ūdens resursu likums arī attiecas uz šajā likumā norādītajiem pasākumiem, ciktāl nav doti atsevišķi šā likuma noteikumi.

2. pants.

Ūdenstilpju regulēšanu elektroenerģijas ražošanai, kas palielina to ūdens jaudu:

- a) par vismaz 500 zirgspēku vienā ūdenskritumā vai vairākos ūdenskritumos, kurus var izmantot kā vienu ūdenskritumu; vai
- b) vismaz par 3,000 zirgspēku visā ūdenstilpē; vai
- c) kam pašai par sevi vai kopā ar iepriekšējo regulēšanu ir liela ietekme uz dabas apstākļiem vai valsts interesēm, drīkst uzņemties tikai valsts vai persona, kas ir ieguvusi karaļa atļauju (licenci).

Ja ūdenstilpes regulēšana palielina ūdens jaudu ūdenstilpē par vismaz 20,000 zirgspēku vai ja ir svarīgu interešu konflikts, lieta ir jāiesniedz Stūrtingā (Storting – Norvēģijas parlaments) pirms licences piešķiršanas, ja ministrijai nav cits viedoklis.

Pirmajā un otrajā daļā norādīto ūdens jaudas palielinājumu aprēķina, pamatojoties uz ūdenstilpes bēguma plūsmas palielināšanos, kas būtu iegūstama regulēšanas rezultātā, un virs caurplūduma, kas tiek prognozēts no viena gada uz nākamo 350 dienas gadā. Aprēķinot

palielinājumu, ir jāpieņem, ka ūdenskrātuvi izmantos veidā, kas nodrošina caurplūduma vienmērību seklā ūdens periodos.

3. pants.

1. Licence nav nepieciešama likumīgi uzceltu instalāciju atjaunošanai tajā pat atrašanās vietā ar noteikumu, ka darbu uzsāk piecu gadu laikā, veic samērīgi ātri un neietver regulējuma paplašināšanu. Licenci nevajag arī instalāciju remontam un pārbūvei, ja darbs neietver regulējuma paplašināšanu.
2. _ _ _ _.

4. pants.

1. Jebkura(s) persona(s), kas vēlas uzsākt regulēšanas projektu, drīkst pieprasīt izziņu no ministrijas par to, vai licence ir nepieciešama saskaņā ar šo likumu, iesniedzot ministrijā iecerētā darba plānu un saskaņā ar 5. pantu pieprasīto informāciju.

Pirms izziņas izdošanas ministrijas pienākums ir lūgt iesaistītās pašvaldības, koku pludināšanas biedrības, zvejniecības padomes, lauksaimniecības un mežkopības uzņēmumus, vietējās zivkopības, lauksaimniecības un mežkopības institūcijas, kā arī citas ieinteresētās puses izteikt savu viedokli.

2. Ministrija vai persona(s), kas vēlas uzsākt regulēšanu, drīkst pieprasīt uz novērtējumu pamatotu konstatēšanu par to, vai regulēšana radīs hidroelektroenerģijas palielinājumu pāri par 3. pantā noteiktajai robežai [sākotnēji 3. pantā, bet robeža ir noteikta 2. pantā], vai vairākus ūdenskritumus var pienācīgi apgūt apvienojumā, kā vienu ūdenskritumu, un vai projekts nekaitēs vai netraucēs valsts interesēm.

4a. pants. (Anulēts ar 1992. gada 19. jūnija likumu Nr. 62)

5. pants.

Lai īstenotu regulēšanas projektu saskaņā ar šo likumu, ministrijā ir jāiesniedz pieteikums, kuram ir pievienots:

- a. visaptverošs plāns, kas ietver nepieciešamos mērījumus, ģeoloģiskās izpētes rezultātus, paskaidrojumus, attēlus, aprēķinus un izmaksu tāmi;
- b. pārskats par projekta rezultātā iegūto labumu un ūdens jaudas apjomu, ko varētu nodrošināt vai izmantot;
- c. vides ietekmes novērtējums saskaņā ar pieteikumam pievienoto 1985. gada 14. jūnija likuma Nr. 77 VIIa. nodaļu;
- d. priekšlikumi noteikumiem par ūdenskrātuves darbību, ar mērķi saglabāt aizsprostus;
- e. izsmeljoša atskaite par izmantojamo hidrostatisko spiedienu ūdenstilpē, ietverot arī straumes plūduma apstākļus;

- f. informācija par to, vai visiem lejup pa straumi izvietoto būvējumu un ūdenskrituma īpašniekiem ir bijušas vienādas iespējas piedalīties projektā (salīdzini, 9. pants);
- g. karalis drīkst izdot papildu noteikumus licences pieteikuma saturam.

6. pants.

1. Kad ministrija ir saņēmusi pieteikumu ar 5. pantā minēto nepieciešamo informāciju, dokumenti ir jāizstāda Norvēģijas Ūdens resursu un enerģijas direktorāta birojā un pašvaldību biros, vai citās piemērotās vietās apgabalā, lai tos varētu apskatīt iesaistītās personas. Pieteikums ir jāiesniedz iesaistītajām pašvaldības, apgabala un centrālajām valdības institūcijām un aģentūrām. Pieteikums ir jāiesniedz arī organizācijām, biedrībām un pārējiem, kuru intereses tas ietekmē. Vienlaicīgi tie ir jāinformē, ka komentārus drīkst iesniegt ministrijā noteiktā termiņā, kas parasti nedrīkst būt mazāks par trijiem mēnešiem.

Paziņojumu par pieteikumu kopā ar īsu plānu aprakstu un informāciju par izstādītajiem dokumentiem un komentāru iesniegšanas termiņu ir divas reizes jāpublicē Norvēģijas Oficiālajā žurnālā un vienā vai vairākos apgabalā lasītajos laikrakstos.

Izstādīšanas un paziņojumu izdevumus sedz pretendents.

Samērīgās robežās pretendents ir jākompensē zemes īpašniekiem, licenču īpašniekiem, pašvaldībām un citām ieinteresētajām pusēm izdevumi par juridisko un citu ekspertu palīdzību, kuras nepieciešamību izraisīja paziņojuma nodošana atklātībai, kā noteikts 1985. gada 14. jūnija likuma Nr. 77 33.-3. panta otrajā daļā. Īpašos apstākļos ministrija drīkst izdot iepriekšēju pilnvarojumu izdevumu segšanai par noteiktu summu.

No pretendenta drīkst pieprasīt kompensāciju par municipālā projektētāja radītajiem izdevumiem sākot no datuma, kad paziņojums tiek iesniegts pašvaldībā, salīdzini, 1985. gada 14. jūnija likuma Nr. 77 33.-3. panta otrā daļa. Lēmumu pieņem ministrija.

2. Visi argumenti, kuriem varētu būt nozīme pieteikuma izvērtēšanā, ir jādara zināmi pretendents un jānosaka termiņš komentāru iesniegšanai. Ja licencēšanas iestādēm ir pamatojums, pretendents jaunais izteikums ir jāiesniedz ieinteresētajām pusēm iespējamo komentāru izteikšanai noteiktā laika posmā.

7. **pants.** (Anulēts ar 2000. gada 24. novembra likumu Nr. 82 (stājies spēkā no 2001. gada 1. janvāra saskaņā ar 2000. gada 24. novembra karalisko dekrētu Nr. 1169).)

8. pants.

Licenci ūdenstilpes regulēšanai parasti izdod, ja regulēšanas rezultātā gūtais labums ir lielāks, nekā kaitējums vai neērtums valsts vai privātajām interesēm. Jāņem vērā arī citas sabiedrībai kaitīgās vai labvēlīgās regulēšanas sekas.

Ja pieteikums licencei tiek noraidīts saskaņā ar iepriekšējā rindkopā dotajiem noteikumiem, licences pretendents drīkst izvirzīt prasību lēmuma iesniegšanai Stūrtingā.

9. pants.

1. Ja vairāki ūdenskrituma vai ūdenstilpes apbūves īpašnieki ir apvienojušies asociācijā, lai uzlabotu un pielietotu ūdenstilpi industriāliem mērķiem (ūdens apsaimniekošanas asociācija), un karalis ir apstiprinājis tās statūtus, licenci ūdenstilpes regulēšanai labāk ir piešķirt ūdens apsaimniekošanas asociācijai, kamēr vien valsts pati neizvēlas uzņemties ūdenstilpes regulēšanu.
2. Ja nav izveidota ūdens apsaimniekošanas asociācija, licenci ūdenstilpes regulēšanai nepiešķir vienam vai vairākiem ūdenskrituma īpašniekiem, kamēr visiem ieinteresētajiem ūdenskrituma vai ūdenstilpes apbūves īpašniekiem nav dota iespēja izveidot ūdens apsaimniekošanas asociāciju.
3. Nevienam ūdenskrituma vai ūdenstilpes apbūves īpašnieku, kas ievēro ūdens apsaimniekošanas asociācijas statūtus, nedrīkst izslēgt no asociācijas.
4. Regulēšanas iekārtu būvniecības izmaksu un izdevumu, kas saistīti ar iekārtu darbību un uzturēšanu, u.c., sadalījumu drīkst noteikt ar līgumu, ko noslēdz iekārtu būvniecībā iesaistītie ūdenskrituma un apbūves īpašnieki, vai ūdens apsaimniekošanas asociācijas gadījumā – tās statūtos ar karaļa apstiprinājumu.

Ja sadalījumu nenosaka nevienā no minētajiem veidiem, tad daļu, ko maksā katrs būvniecībā iesaistītais ūdenskrituma vai apbūves īpašnieks, aprēķina proporcionāli palielinātā caurplūduma, kas ūdenskritumā vai apbūvē radīsies regulēšanas rezultātā, vērtībai. Šādu novērtējumu parasti veic pirms licences piešķiršanas. Ūdenskrituma īpašnieki, kas pārstāv vismaz vienu ceturtdaļu no iegūtās ūdens jaudas, drīkst pieprasīt jaunu novērtējumu ne vairāk kā vienu reizi desmit gados, ja vien par to nevienojas visas ieinteresētās puses. Jaunā novērtējuma rezultāti nedrīkst ietekmēt pirms tā radušos izmaksu sadalījumu. Ja visas ieinteresētās puses piekrīt, vērtējumu drīkst veikt Norvēģijas Ūdens resursu un enerģijas direktorāts. Pretējā gadījumā to veic ar tiesas palīdzību.

5. Ūdenskrituma vai apbūves īpašnieki, kas nepiedalījās regulēšanas iekārtu celtniecībā, ir tiesīgi kļūt par iekārtu līdzīpašniekiem vēlāk, samaksājot daļu no celtniecības izmaksām, ko radījis viņa īpašumā esošais ūdenskritums vai apbūve, pēc 4. punktā norādītā sadalījuma, veicot proporcionālus atvilkumus par licences termiņa daļu, kas bija spēkā pēc regulēšanas iekārtu uzcelšanas.

Ja šāda persona kļūst par līdzīpašnieku, tai ir pienākums piedalīties iekārtu darbības un apsaimniekošanas, u.c. izdevumu segšanā, tāpat kā to dara citi līdzīpašnieki.

6. Ūdenskrituma vai apbūves īpašnieki, kas nav regulēšanas iekārtu līdzīpašnieki, nav tiesīgi izmantot ūdeni, kas iegūts ar licenci pilnvarotās regulēšanas rezultātā saskaņā ar šo likumu. Viņu pienākums ir iesniegt pierādījumus saskaņā ar ministrijas pieņemto lēmumu.

Ja ūdenskrituma vai apbūves īpašnieks neatļauti lieto ūdeni, viņš ir uzskatāms par iekārtu līdzīpašnieku un viņa pienākums ir izpildīt 5. punkta noteikumus.

7. Īpašos apstākļos ministrija drīkst piešķirt ūdenskrituma vai apbūves īpašniekam, kas nav regulēšanas iekārtu līdzīpašnieks, atļauju lietot regulēšanas rezultātā iegūto ūdeni par ikgadēju samaksu, kas veicama regulēšanas iekārtu īpašniekam vai īpašniekiem. Domstarpību gadījumā samaksu nosaka ministrija.

8. Ja ūdens novirzīšanu no vienas ūdenstilpes uz citu izraisa, apgūstot ūdenskritumu tā, lai tā straume nepastiprinātos novirzīšanas dēļ, 4. punkta otrās rindkopas un 5., 6. un 7. punkta noteikumi netiek piemēroti. Tā vietā ūdenskrituma vai apbūves īpašniekiem, kas izmanto novirzīto straumi, ir jāmaksā ikgadēja nodeva novirzīšanas sistēmas īpašniekam par iegūtā ūdens lietošanu. Ja nav citas vienošanās, nodevu nosaka uz novērtējuma pamata.

9. Ūdenskritums vai apbūve ir kā garantija ar ūdenskritumu vai apbūvi saistīto pienākumu izpildei saskaņā ar šo pantu. Drīkst pieprasīt hipotēkas reģistrāciju uz ūdenskrituma vai apbūves īpašnieka rēķina, un tiesības apķīlāt parādnieka īpašumu zaudē spēku, ja netiek reģistrētas četru mēnešu laikā pēc saistību izbeigšanās, salīdzini 4. punkts.

10. pants.

1. Ūdenstilpju regulēšanas licences, uz kurām attiecas šis likums, ir jāpiešķir uz noteiktu laika posmu līdz sešdesmit gadiem, sākot no licences piešķiršanas datuma.

2. Ja regulēšanas galvenais mērķis ir elektrības piegāde vispārējai sabiedrībai un citi apsvērumi valsts interesēs nav pretrunā pret to, regulēšanas licenci drīkst piešķirt uz nenoteiktu laiku ūdenstilpēm, kuru ūdens jaudu izmanto saskaņā ar Likumu par valsts uzņēmumiem organizētie uzņēmumi, viena vai vairākas Norvēģijas pašvaldības vai apgabali kopā vai sabiedrības ar ierobežotu atbildību, publiskie uzņēmumi, kooperatīvi un citas biedrības, kurās 2/3 no kapitāla un balsu skaita pieder saskaņā ar Likumu par valsts uzņēmumiem organizētajiem uzņēmumiem vai vienai vai vairākām pašvaldībām, vai apgabaliem.

Uzņēmumiem, kas iegūst licenci uz nenoteiktu laiku, var izvirzīt noteikumus attiecībā uz direktoru padomes sastāvu, akciju prečspēju un uzņēmuma objektu apsaimniekošanu. Noteikumam, kas ierobežo akcija pārņemšanas tiesības, jābūt uzrakstītam uz akcijām.

Ja apsvērumi valsts interesēs nav pretrunā ar to, regulēšanas licenci uz nenoteiktu laiku drīkst piešķirt arī attiecībā uz ūdenstilpēm, kuru ūdens jaudu pilnībā izmanto Norvēģijas pašvaldība vai vairākas Norvēģijas pašvaldības kopā.

3. Licences noteikumus un nosacījumus drīkst atkārtoti pārskatīt pēc trīsdesmit gadiem. Ja uz vienu ūdenstilpi dažādos laikos ir piešķirta vairāk nekā viena regulēšanas licence, var noteikt īsāku termiņu pārskatīšanai. Ja noteikumi un nosacījumi tiek laboti, licences īpašniekam ir tiesības atteikties no licences trīs mēnešu laikā pēc paziņojuma par labotajiem noteikumiem saņemšanas. Ja notiek atteikšanās no licences, attiecīgi piemēro 10. panta 4. punktu un 21. panta 1., 3., 4. un 5. punktu. Ja licences īpašnieks neatsakās no licences noteiktajā termiņā, jaunie noteikumi un nosacījumi ir viņam saistoši.

Pamatojoties uz regulēšanas iekārtu īpašnieka pieteikumu, karalis drīkst veikt grozījumus licences, kas ir piešķirta saskaņā ar šo likumu vai iepriekšējo likumdošanu par ūdenstilpju regulēšanu, nosacījumos.

Karalis drīkst izdot papildu noteikumus par administratīvo procedūru, saistībā ar licences noteikumu un nosacījumu labošanu.

4. Regulēšanas licencē noteiktā termiņa beigās valstij ir tiesības pieprasīt bez kompensācijas nodot tai regulēšanas iekārtas ar blakus esošo zemi un piederīgajām tiesībām, ieskaitot uz regulēšanas rēķina uzceltās ēkas un citas iekārtas. Strīdus gadījumā jautājumu par ēkām un iekārtām, ko valsts drīkst pieprasīt, izlemj ar novērtējuma palīdzību. Ja regulēšana sastāv no vecākas regulēšanas iekārtas paplašinājuma un piebūvēm, valsts drīkst pieprasīt, lai tiktu nodotas daļas kopskaitā no visām iekārtām, u.c., kas pieder regulēšanas papildināšanā iesaistītajai personai vai personām. Ja vecākajai regulēšanas iekārtai nav noteikts termiņš, ūdenskrituma īpašniekiem ir tiesības uz ūdeni, ko iegūst no vecākās regulēšanas iekārtas, apmaiņā pret samaksu par proporcionālu daļu no darbības, apsaimniekošanas un uzlabošanas izdevumiem. Šo samaksu nosaka ministrija.

Licences termiņam izbeidzoties, regulēšanas iekārtām ar piederīgajām ēkām un iekārtām ir jābūt pilnā darba kārtībā (salīdzināt 21. pantu). Strīdus šajā sakarā izšķir uz novērtējuma pamata. Licences īpašniekam ir jāizpilda novērtētājas tiesas lēmums. Tiesa izlemj, kura no pusēm maksā novērtējuma izdevumus.

5. Ja regulēšanas licenci piešķir uz laiku īsāku par sešdesmit gadiem, licencē drīkst ietvert noteikumu, ka par 3. punktā minēto nodošanu ir jāmaksā daļēja vai pilna izpirkuma nauda. Ja nepastāv citi noteikumi, izpirkuma naudu aprēķina tā, ka zemes gabalu un tiesību, kā arī ūdensierīcības būves un ēku cena ir vienāda ar to demonstrējamo cenu pārņemšanas laikā bez amortizācijas saskaņā ar amortizācijas termiņu uz sešdesmit

- gadiem, turpretim citas piederīgās iekārtas izpērk par to tehnisko vērtību saskaņā ar novērtējumu, kas veikts uz valsts rēķina.
6. Kad saskaņā ar licenci instalācijas ar ēkām un iekārtām tiek atgrieztas valstij, daļu no instalācijām vai to vērtības, kas nedrīkst pārsniegt vienu trešdaļu, nodod pašvaldībām, kuru teritorijā atrodas ūdenskritums, elektrostacija un regulēšanas iekārtas. Šādos gadījumos Stūrtings nosaka vērtību un pašvaldību daļas, ko sadala starp tām. Stūrtings drīkst pieņemt lēmumu par līdzekļu izmantošanu fonda dibināšanai pašvaldību labā vai ka pašvaldībām jāsaņem daļa no instalācijām gūtās peļņas.
 7. Ja ūdenskrituma vai apbūves īpašniekam, saskaņā ar likumdošanu par īpašuma tiesību pārņemšanu, pieder ūdenskritums tikai uz noteiktu laiku, viņam piederošā regulēšanas iekārtu daļa jāpievieno ūdenskritumam, kad viņa tiesības izbeidzas, pat, ja 1. punktā norādītais termiņš nav beidzies. Ar nosacījumu, ka šis noteikums noved pie nodošanas bez kompensācijas, pirms ir pagājuši sešdesmit gadi, individuāla ūdenskrituma vai apbūves īpašnieka daļai no regulēšanas iekārtām attiecīgi drīkst piemērot 4. punkta noteikumus.

11. pants.

1. Nosacījums ūdenstilpes regulēšanas licencei, saskaņā ar šo likumu, paredz ikgadējas nodevas maksāšanu valstij, apgabaliem un lauku un pilsētu pašvaldībām, kā to nosaka karalis, kuru aprēķina saskaņā ar regulēšanas rezultātā iegūto ūdens jaudas palielināšanos. Karalim ir jāizdod noteikumi par maksimālo un minimālo pielietojamo likmi. Izvirzot noteikumus, īpaši jāņem vērā izmaiņas kronas pirktspējā.
Pēc pieciem gadiem licencēšanas institūcijas drīkst atkārtoti pārskatīt noteikto nodevu.
Par to, ko uzskatīt par regulēšanas rezultātā iegūtas ūdens jaudas palielinājumu, izlemj saskaņā ar 2. panta trešās rindkopas noteikumiem, un ministrija pieņem galīgo lēmumu.
Gadījumos, kad ūdenstilpe ir jau iepriekš regulēta, vai ja īpaši apstākļi to padara par vēlamo, ūdenstilpes vai tās daļu jaudas palielinājumu drīkst aprēķināt saskaņā ar ūdens plūdumu, kas radies pēc jaunās krātuves vienāda sadalījuma pa dienām, kuru skaits atbilst ilgākajam laika periodam, kas ir aprēķināts pie nosacījuma, ka krātuve tiks lietota no gada uz gadu. Lēmumu var pieņemt uz visu regulēšanai paredzēto termiņu vai uz pagaidu termiņu desmit gadiem, pēc kura tiek pieņemts galīgais lēmums par atlikušo laika posmu.
2. Nodevu valstij iemaksā visas valsts kopējā fondā, kura pielietojumu nosaka Stūrtings.
Nodevas apgabaliem un pašvaldībām tiek sadalītas to starpā, kā to nosaka karalis, par desmit gadiem vienā reizē. Nodevu ieskaita atsevišķā katra apgabala vai pašvaldības fondā, kura pielietojumu nosaka apgabala vai pašvaldības padome. Šīs pilnvaras drīkst

deleģēt citai pašvaldības vai apgabala institūcijai. Saskaņā ar ministrijas apstiprinātiem statūtiem fonda līdzekļus vajadzētu izmantot vietējai industriālajai attīstībai. Ministrija drīkst deleģēt statūtu apstiprināšanas pilnvaras apgabala gubernatoram. Apgabals vai pašvaldība drīkst pārsūdzēt apgabala gubernatora lēmumu saskaņā ar ministrijas dotiem noteikumiem. Fonda, kura summa ir mazāka par karaļa noteikto, statūtus nevajag apstiprināt.

3. Nodevu, par kuru jāmaksā procenti saskaņā ar 1976. gada 17. decembra likuma Nr. 100 par nokavētu maksājumu procentiem 3. panta pirmo daļu, maksā atsevišķu ūdenskritumu vai apbūves īpašnieki. Nodevas maksāšanas saistības sākas pakāpeniski, līdz ar regulēšana iegūtās ūdens jaudas pielietojuma uzsākšanu. Ja licenci piešķir ūdens apsaimniekošanas asociācijai, asociācija ir atbildīga par savu dalībnieku nodevas maksājumiem.
4. Ja karalis nenosaka citādi, papildu noteikumus par nodevas samaksu un ūdens patēriņa kontroli katrā individuālajā gadījumā izvirza ministrija. Nodevas samaksu veic ar pielikumu.
5. Tiklīdz ir uzsākts darbs, drīkst pieprasīt iepriekš samaksāt daļu no nodevas. Šī nodevas daļa nekādā gadījumā nav atlīdzināma.
6. Ja ikgadējās nodevas valstij, apgabaliem vai pašvaldībām summa kļūst mazāka par karaļa noteikto minimumu un ar nodevu saistītās puses piekrīt, ministrija drīkst noteikt, ka ikgadējā nodeva ir maksājama kopsummā saskaņā ar karaļa dotiem noteikumiem. Īpašos gadījumos, ja ir iesniegta licence, karalis vai Stūrtings drīkst samazināt vai atcelt nodevu uz noteiktu laiku.

12. pants.

Papildus 10. un 11. panta noteikumiem regulēšanas licencē jānorāda noteikumi un nosacījumi saskaņā ar sekojošiem pamatprincipiem:

1. Darbs ir jāuzsāk termiņā, kas nepārsniedz piecus gadus, un jāizpilda nākamajā termiņā, kas nepārsniedz piecus gadus. Karalis drīkst piešķirt atbrīvojumu no šiem noteikumiem. Termiņā neiekļauj laiku, kuru nav iespējams izmantot nepārvaramas varas, streiku un lokautu dēļ.
2. _ _ _ .
3. _ _ _ .
4. Ministrija drīkst noteikt, ka licences īpašniekam ir jāgarantē tūlītēja kompensācija tuviniekiem, ja kāds iet bojā nelaimes gadījumā būvniecības darba periodā.
5. Ja licence paredz pilsētu būvniecību un lielu cilvēku pieplūdumu, licences īpašniekam drīkst pieprasīt segt visus vai daļu no izdevumiem, kas ir saistīti ar zonu veidošanas plānu

un, dažos gadījumos, par zemes lietošanu kā daļu no municipālā ģenerālplāna saskaņā ar ministrijas nosacījumiem.

Ja licence ietver būtisku kalnu apgabalu aizskaršanu, licences īpašniekam drīkst pieprasīt segt visus vai daļu no izdevumiem, kas ir saistīti ar zonu veidošanas plānu, un par zemes lietošanu kā daļu no municipālā ģenerālplāna saskaņā ar ministrijas nosacījumiem.

6. Licences īpašniekam vajadzētu pieprasīt izmaksāt kompensāciju par visiem vai daļu no izdevumiem, kas rodas no lielceļu, tiltu un krastmalu uzturēšanas un labošanas, kad šie izdevumi ievērojami palielinās būvniecības darbu rezultātā. Licences īpašnieka izbūvētajiem ceļiem, tiltiem un krastmalām jābūt sabiedriski pieejamiem, ja vien ministrija nepieņem citādus lēmumus.

7. ____.

8. Licences īpašniekam var pieprasīt izmaksāt kompensāciju lauksaimniecības un mežsaimniecības veicināšanai apgabalā, vai nu samaksājot atbilstošu summu, kas ieskaitāma fondā, vai ikgadēju maksājumu veidā. Līdzīgu noteikumu drīkst izvirzīt ziemeļbriežu aizsardzības veicināšanai apgabalā.

Licences īpašniekam var pieprasīt subsidēt zivkopības veicināšanu pašvaldībā(s), vai nu samaksājot atbilstošu summu, kas ieskaitāma fondā, vai ikgadēju maksājumu veidā. Zivkopības attīstībai pašvaldībā(s) drīkst izvirzīt arī citus nosacījumus.

Fondu statūtus un to pārvaldīšanu apstiprina ministrija. Iemaksas veikšana fondā kļūst saistoša līdz ar licences piešķiršanu, ja nepastāv citi noteikumi. Ja iemaksas fondā tiek noteiktas kā ikgadējās iemaksas, ikgadējās iemaksas summu nosaka tāpat, kā to dara attiecībā uz ikgadējo kompensāciju saskaņā ar 16. panta 5. punkta septīto rindkopu.

Licences īpašniekam var pieprasīt kompensāciju par izdevumiem, kas saistīti ar pastiprinātu savvaļas dzīvnieku un zivju uzraudzību būvniecības laikā.

9. ____.

10.

11. Kara gadījumā militārpersonas drīkst uzspriecināt aizsprostus, nedodot instalāciju īpašniekam tiesības uz atlīdzību vai kompensāciju par radītajām neērtībām vai instalāciju lietošanas ierobežojumiem. Instalāciju īpašniekam bez kompensācijas ir jāļauj lietot instalācijas kara mērķiem.

12. Regulēšanas iekārtas darbojas saskaņā ar karaļa iepriekš izdotiem noteikumiem. Ja ir nopietni iemesli, kādēļ noteikumus nevar izvirzīt vienlaicīgi ar licenci, tas ir jādara cik ātri vien iespējams pēc tam un jebkurā gadījumā pirms obligātās iegādes novērtējuma uzsākšanas.

Pirms noteikumu izdošanas iesaistītās valsts institūcijas, apgabals vai apgabali, pašvaldība(s), regulēšanas biedrības, zivkopības biedrības un citas personas, kuru intereses, ieskaitot arī valsts intereses, tiek ietekmētas, ir tiesīgas izteikt komentārus. Tas pats attiecas arī uz grozījumu veikšanu noteikumos, ja vēlāk to uzskata par nepieciešamu.

13. Saskaņā ar ministrijas noteikumiem regulēšanas iekārtu īpašniekam ir jāveic hidroloģiskie novērojumi, kas ir nepieciešams valsts interesēs, un iegūtais materiāls jādara pieejams valsts iestādēm. Pieļaujamais hidrostatiskais spiediens aizsprostiem un, ja nepieciešams, zemākā noteces robeža ir jānorāda ar pastāvīgām, nepārprotamām plūdmaiņu zīmēm, ko apstiprina valsts iestādes. Visu karšu kopijas, kuras licences īpašniekam vajadzēja izveidot instalāciju būvniecības nolūkā, ir jānosūta Norvēģijas Kartogrāfijas iestādei kopā ar informāciju par mērījumu veikšanu.

Licences īpašniekam jāveic papildu pētījumi par regulēšanas ietekmi uz iesaistīto personu interesēm, kā arī jāsedz ar to saistītie izdevumi. Pētījumi ar piederīgo informāciju jādara pieejami valsts iestādēm. Ministrija izdod papildu noteikumus, kādi pētījumi ir jāveic un kas tos īsteno.

14. Bez kompensācijas par instalāciju izmantošanu īpašniekam ir jāpakļaujas visiem turpmākajiem noteikumiem par ūdenstilpi, kas nesamazina atļautās regulēšanas rezultātā iegūto jaudu, un viņam bez kompensācijas ir jāapgādā ar ūdeni vēlāk uz valsts rēķina izveidotos kanālus.

15. Licencē jābūt noteikumiem par to, ka licences īpašniekam ir jānodod apgabaliem un pašvaldībām, kuru teritorijā atrodas elektrostacija, līdz desmit procentiem no katra ūdenskrituma ūdens jaudas palielinājuma, ko aprēķina saskaņā ar 11. panta 1. punkta noteikumiem, salīdzināt ar 2. panta trešo rindkopu. Nododamo jaudas apjomu un sadalījumu nosaka ministrija, pamatojoties uz apgabala vai pašvaldības elektroenerģija piegādes vajadzībām. Apgabals vai pašvaldība drīkst izmantot piegādāto enerģiju pēc saviem ieskatiem.

Licences īpašniekam var papildus pieprasīt nodot līdz pieciem procentiem enerģijas valstij, kā aprēķināts 15. punkta pirmajā rindkopā. Valsts drīkst brīvi izmantot piešķirto enerģiju pēc saviem ieskatiem.

Licencē jāiekļauj noteikums par licences īpašnieka brīdināšanu pirms tiek uzsākta vai izbeigta enerģijas lietošana.

Ministrija nosaka enerģijas nodošanas veidu un aprēķina jaudu un enerģiju. Enerģiju piegādā no elektrostacijas transmisiijas apakšstacijas vai licences īpašniekam piederošajām transmisiijas līnijām, lai nodrošinātu nepārtrauktu enerģijas piegādi un pielietojumu laika posmā, kas ir 5,000 stundas gadā. Licences īpašnieks nedrīkst iebilst,

ja enerģiju piegādā no citai personai piederošajām transmisijas līnijām, un šajā gadījumā viņa pienākums ir nodrošināt enerģijas pieejamību. Enerģijas transformēšanas un pārraides izdevumus, ja enerģija netiek ņemta no elektrostacijas transmisijas apakšstacijas, sedz persona, kurai tiek piegādāta enerģija.

Enerģijas cena ir jānosaka, pamatojoties uz vidējām hidroelektroenerģijas staciju izlases izmaksām visā valstī. Nodokļi, kurus aprēķina no enerģijas ražošanas iegūtajai peļņai, kas pārsniedz normālo peļņas likmi, netiek iekļauti izmaksu aprēķinos. Katru gadu ministrija nosaka cenu enerģijai, kuru piegādā elektrostacijas transmisijas apakšstacijā. Pirmā un trešā teikuma noteikumi neattiecas uz licencēm, kas bija derīgas pirms 1959. gada 10. aprīļa likuma Nr. 2 stāšanās spēkā.

Lēmums netiek pieņemts par enerģijas nodošanu saskaņā ar licences noteikumiem, kurus izvirza saskaņā ar šī punkta noteikumiem, ja noteikumi par licencētās enerģijas nodošanu attiecas uz to pašu ūdenskritumu saskaņā ar 1917. gada 14. decembra likuma Nr. 16 2. panta trešo rindkopu.

Lēmumu par enerģijas piegādi un sadali drīkst atkārtoti pārskatīt pēc divdesmit gadiem.

Karalis drīkst izdot papildu noteikumus par piegādi, sadali un cenām.

16. Licences īpašniekam ir jāizvairās no dabas resursu un apgabalu iznīcināšanas, kad šāda izvairīšanās ir nepieciešama zinātnisku vai vēsturisku apsvērumu vai apgabala dabas skaistuma un unikalitātes dēļ. Ja no iznīcināšanas nevar izvairīties, par to savlaicīgi iepriekš ir jābrīdina dabas aizsardzības iestādes.

Licences īpašniekam ir jānodrošina, ka instalācijas pēc iespējas mazāk izkropļo apvidu saskaņā ar turpmāk dotajiem ministrijas noteikumiem. Licences īpašnieka pienākums ir iegūt pastāvīgas lietošanas tiesības uz izvietojuma un citām zonām, lai izpildītu saskaņā ar šo rindkopu izdotos rīkojumus. Licences īpašniekam ir atbilstoši jāsakopj būvlaukums, un sakopšana ir jāveic pilnībā ne vēlāk, kā divu gadu laikā pēc attiecīgās iekārtas nodošanas ekspluatācijā.

Licences īpašniekam ir maksimāli jāieplāno īslaicīgu palīgiekārtu ierīkošana, lai tās būtu pastāvīgi pieejamas sabiedrībai.

17. Licencē drīkst iekļaut papildu noteikumus, tajā skaitā prasību izveidot industriālās attīstības fondu atsevišķas pašvaldības labā, ja konkrētajā gadījumā tas ir nepieciešams valsts interesēs vai privātu interešu aizsardzībai no kaitējuma. Iemaksa fondā ir veicama līdz ar licences ieviešanu. Pretējā gadījumā uz industriālās attīstības fondu attiecas 11. panta 2. punkta trešā rindkopa, un 3. un 4. punkts. Ja iemaksas fondā tiek noteiktas kā ikgadējas iemaksas, ikgadējās iemaksas piemēro veidā, kas ir noteikts ikgadējām kompensācijām saskaņā ar 16. panta 5. punkta septīto rindkopu.

18. _ _ _.
19. Licences īpašniekam ir jāiesniedz pierādījumi, lai pārliecinātos par tā atbilstību licences noteikumiem vai ministrijas izvirzītajiem nosacījumiem. Licences īpašnieka pienākums ir segt ar to saistītos izdevumus.
20. Licences īpašnieks ir atbildīgs par atbilstību šajā likumā dotajiem noteikumiem.
21. Licence nosaka, ka likuma noteikumu pārkāpuma gadījumā licences īpašnieks izlabo nodarīto pēc ministrijas lūguma. Ministrijas prasību nedrīkst izvirzīt vēlāk, kā divdesmit gadus pēc kalendārā gada, kad tika paveikts darbs vai notika pasākums, beigām.
- Par likuma noteikumu pārkāpumu licence nosaka piespiedu soda naudu, kas vai nu krājas, līdz pārkāpums ir izlabots, vai pienāk laiks to samaksai par katru pārkāpumu. Piespiedu soda naudas samaksu veic pielikumā. Saņemtās soda naudas ieskaita tajā pat fondā, kur uzkrāj ikgadējas nodevas valstij saskaņā ar 11. panta 1. punktu.
- Licence nosaka arī, ka svarīgāko licences noteikumu atkārtoti vai ilgstoši pārkāpumi, kurus veic visas regulēšanā iesaistītās personas, noved pie licences anulēšanas. Šādā gadījumā valsts drīkst pieprasīt nodot regulēšanas iekārtas ar blakus esošo zemi un tiesības, kopā ar ēkām un citām iekārtām, kas uzceltas regulēšanas nolūkā, par izpirkuma naudu, ko aprēķina saskaņā ar 10. panta 5. punkta noteikumiem. Strīdus šajā sakarā izšķir uz novērtējuma pamata. Ja valsts nevēlas pārņemt instalāciju, attiecīgi tiek piemērots 21. pants.
- Iepriekšējā rindkopā minētie pārkāpumi attiecībā uz īpašiem licences noteikumiem individuāliem regulēšanas dalībniekiem izraisīs ūdenskritumu vai apbūves īpašnieku tiesību pielietot no regulēšanas iegūto ūdeni spēka zaudēšanu.
22. Attiecībā uz ūdenskritumiem, no kuru regulēšanas nevar iegūt vairāk kā 1,000 zirgspēku, karalis drīkst piešķirt atbrīvojumus no 10. -12. panta noteikumiem ar nosacījumu, ka enerģiju pielieto īpašnieka vajadzībām, kā apgaismojumam, apkurei, lauksaimniecībai, amatniecībai vai neliela mēroga ražošanai, vai iznomā citai personai uz izdevīgiem noteikumiem iepriekšminētajiem mērķiem.
23. Karalis drīkst noteikt, ka 10., 11. un 12. panta 4., 5., 6., 11., 13., 15., 16. un 17. punkta noteikumus pilnībā vai daļēji nepiemēro attiecībā uz regulēšanu, kuras rezultātā neiegūst ūdens jaudas palielinājumu vairāk par 3,000 zirgspēku visā ūdenstilpē vai palielinājumu vairāk nekā 500 zirgspēku no viena ūdenskrituma vai vairākiem ūdenskritumiem, kurus izmanto apvienoti kā vienu.

13. pants.

Ja, lai īstenotu regulēšanas projektu, licences īpašniekam ir jāizmanto ezers, attiecībā uz ko viņam nav īpašumtiesību, licence kļūst nosacīta, samaksājot valstij vienreizēju kompensāciju

līdz NOK3 par katru ezera regulēšanas rezultātā iegūto zirgspēku, ko aprēķina saskaņā ar 11. panta 1. punkta noteikumiem, salīdzināt ar 2. panta trešo rindkopu.

Kompensāciju iemaksā tajā pat fondā, kurā ieskaita ikgadējās nodevas saskaņā ar 11. panta 1. punktu. Saskaņā ar Stūrtinga lēmumu visu vai daļu no kompensācijas var nodot pašvaldībām, kuru intereses ezera regulēšana ietekmē. Karalis nosaka sadalījumu starp pašvaldībām. Iepriekšminētajai kompensācijai attiecīgi piemēro 11. panta 3., 4. un 5. punktu.

14. pants.

1. Regulēšanas licence ir oficiāli jāreģistrē. Ministrija drīkst norādīt jurisdikciju, kādā jānotiek reģistrācijai. Ministrija drīkst nolemt, ka izrakstu no licences reģistrē kā ūdenstilpes īpašumu vai apbūves apgrūtinājumu, attiecībā uz ko regulēšana var radīt pienākumus.
2. Regulēšanas licenci nedrīkst nodot tālāk. Regulēšanas iekārtas vai to daļas nedrīkst norakstīt, ieķīlāt vai konfiscēt, ja vien tas nenotiek saistībā ar ūdenskritumiem vienā ūdenstilpē lejup pa straumi no instalācijas.
3. Kad instalācija nonāk valsts īpašumā, ministrijā ir jāreģistrē paziņojums par to.
4. Visi ar instalāciju saistītie apgrūtinājumi zaudē spēku, pēc to nodošanas valstij saskaņā ar regulēšanas licenci. Ja valstij tiek nodota vecāka regulēšanas iekārta saskaņā ar 10. panta 3. punktu, agrākās hipotēkas, svarīgi servitūti, nomas tiesības un līdzīgi apgrūtinājumi ir jāatceļ vai jāpakārto licencē noteiktajiem pienākumiem, ieskaitot piespiedu soda naudu saskaņā ar 12. panta 21. punktu līdz licences piešķiršanas brīdim.

15. pants.

1. Ja valsts veic ūdenstilpes regulēšanu saskaņā ar šo likumu, ūdenskritumu un apbūves īpašniekiem, kas lieto regulēšanas rezultātā iegūto ūdeni, ir jāievēro noteikumi, kurus izvirza karalis ar Stūrtinga piekrišanu.
2. Tas pats notiek, ja regulēšanas iekārtu vai tās daļu, saskaņā ar 10. panta 2. punktu, nodod valstij saskaņā ar piešķirto regulēšanas licenci.
3. Procenti uzkrājas no datuma, kad veicama samaksa par ūdens lietošanu, kas iegūts saskaņā ar 1. vai 2. punktu, ar procentu likmi, kā norādīts 1976. gada 17. decembra likuma Nr. 100 par nokavētu maksājumu procentiem u.c. 3. panta pirmajā rindkopā, un to samaksu veic kā pielikumu.

16. pants.

1. Ja ūdenstilpes regulēšana notiek par valsts līdzekļiem vai ja tiek izdota ūdenstilpes regulēšanas licence saskaņā ar šo likumu, katras personas pienākums ir nodot pret kompensāciju, ko nosaka uz novērtējuma pamata, nepieciešamo apbūvēto vai neapbūvēto zemi, to skaitā ceļu klātnes, grantsbedres vai akmeņlauztuves, vecās regulēšanas iekārtas,

utt. un paciest visus apgrūtinājumus, un pieņemt jebkuru kaitējumu, ko regulēšana var nodarīt īpašumam vai tā ērtībām, saskaņā ar valsts iestāžu pieņemto plānu vai licences noteikumiem.

Saskaņā ar karaļa norādījumiem īpašniekus un tiesību turētājus drīkst izsaukt uz obligāto pirkuma novērtējumu, kā to nosaka 1992. gada 19. jūnija likuma Nr. 59 1.- 8. pants. Uzaicinājuma izpilde notiek iepriekšminētā likuma 1. -7. pantā noteiktajā kārtībā.

2. Kompensāciju nosaka, pieņemot, ka instalācija ir pastāvīga.
3. Pieprasot kompensāciju, 25 procenti ir jāpievieno nododamā īpašuma vērtības summai, ko nosaka uz novērtējuma pamata un par kuru ir jāmaksā kompensācija.

Pamatojoties uz novērtējumu, var izlemt, ka regulēšanas iekārtu īpašniekam ir jāveic pasākumi vai maksājumi pilnīgai vai daļējai bojājumu novēršanai vai lai kompensētu nododamo īpašumu. Šādu lēmumu drīkst pieņemt tikai, ja ar pasākumu vai samaksu saistītie izdevumi, pēc tiesas ieskatiem, nepārsniedz finansiālo kompensāciju, kura būtu jāmaksā lēmuma nepieņemšanas gadījumā. Drīkst pieprasīt nodot pasākumu veikšanai nepieciešamo zemi un tiesības saskaņā ar 1. punkta pirmās rindkopas noteikumiem, ja tiesa atklāj, ka nodošanas radītais kaitējums ir relatīvi neliels pret iegūtajām priekšrocībām. Tiesību turētājam ir nepieciešams īpašs uzaicinājums. Attiecīgi piemēro pirmās rindkopas un 2., 5. un 7. punkta noteikumus.

4. Ja kompensāciju nemaksā saskaņā ar 13. pantu, un kopējā kompensācija, kas pienākas pie regulēšanas baseina blakus esošās zemes īpašniekiem un tiesību turētājiem, ja peļņa, saskaņā ar 3. punkta pirmo rindkopu, ir ieskaitīta vai kura tiem pienāktos, ar noteikumu, ka viņiem visiem pienākas kompensācija saskaņā ar šo punktu, nenasniedz vismaz NOK1 par katru zirgspēku, kas iegūts no baseina regulēšanas, ko aprēķina saskaņā ar 2. panta trešās rindkopas noteikumiem, tiesai vienalga ir jāpalielina katra, pie regulēšanas baseina blakus esošās zemes īpašnieka un tiesību turētāja peļņa tādā apmērā, ka kopējā kompensācijas summa ir vienāda ar iepriekšminēto summu par katru iegūto zirgspēku. Iegūto zirgspēku daudzumu nosaka ministrija. Ja kompensāciju par blakus baseinam esošās zemes daļu vai tiesībām nemaksā saskaņā ar šo pantu, kompensācijas apmēru, kas būtu izmaksāts par konkrēto daļu vai daļām 1. – 3. punkta noteikumu ievērošanas gadījumā, nosaka tiesa, lai noskaidrotu šī noteikuma pielietošanas nepieciešamību.
5. Kompensāciju par nekustamā īpašuma nodošanu, tam nodarīto kaitējumu vai radītām neērtībām, ieskaitot peļņu saskaņā ar 3. punkta pirmo rindkopu, nosaka uz novērtējuma pamata katram īpašumam atsevišķi kā ikgadējo kompensāciju, ja kompensācija ir mazāka par karaļa noteikto minimālo summu. Neskatoties uz to, tiek noteikta vienreiz

izmaksājamā kompensācija, ja tiek nodots viss īpašums vai ievērojama tā daļa, vai to pieprasa persona, kas veic nodošanu.

Iepriekšminēto kompensāciju, kas ir mazāka par karaļa noteikto minimālo summu, var pārvērst vienreiz izmaksājamā kompensācijā, ja kāda no personām to pieprasa.

Ikgadējai kompensācijai ir jābūt tiesībām, kas nav atdalāmas no īpašuma, un to nedrīkst atsevišķi pārskaitīt, ieķīlāt vai konfiscēt. Ja īpašums ir sadalīts, visa kompensācija atteicas uz pamatdarbu, ja vien no tā nav nodalīta neatkarīga saimniecība. Šādā gadījumā ministrija nosaka, vai ikgadējo kompensāciju sadala un kā tas notiek.

Ministrija, vienojoties ar regulēšanas iekārtu īpašnieku un cietušajām personām, drīkst piekrist naudas kompensācijai, kas aizvieto darba un pasākumu veikšanu, ja cietušās personas pielieto naudas kompensāciju norādītajiem pasākumiem un darbam īpašumā.

Tiesa drīkst noteikt piešķirt vairākām cietušajām personām kopēju kompensāciju vai nu naudas izteiksmē darba veikšanai, vai arī sekojot līdzi tam, vai regulēšanas iekārtu īpašnieks veic nepieciešamos pasākumus.

Kompensācija saskaņā ar trešo vai ceturto rindkopu ir izmaksājama līdz ar darbu vai pasākumu veikšanu. Ministrija drīkst kontrolēt darba izpildi.

Ikgadējo kompensāciju drīkst koriģēt ik pēc pieciem gadiem, pamatojoties uz karaļa noteiktiem korekcijas standartiem. Nosakot standartus, īpaša uzmanība jāvelta izmaiņām kronas pirktpējā.

Obligāta pirkuma gadījumā tiesas administratoram, par instalācijas īpašnieka līdzekļiem, jāpārbauda, vai darījums tiek reģistrēts, cik tas ir nepieciešami ikgadējai kompensācijai. Kompensācija ir jāatzīmē katram īpašumam zemesgrāmatā. Atzīme zemesgrāmatā par ikgadējās kompensācijas samaksu jāizdara attiecībā uz katru kompensējamo īpašumu.

Ja licence ir piešķirta uz noteiktu laiku ar nosacījumu par atgriešanu valstij, licences īpašniekam ir jāsniedz ministrijas apstiprināta garantija, ka pēc licences termiņa beigām vai ja notiek atteikšanās no licences saskaņā ar 10. panta 3. punkta pirmo rindkopu, vai tā tiek atgūta saskaņā ar 12. panta 21. punkta trešo rindkopu, valsts rīcībā tiek nodota summa, kas ir piecpadsmit reizes lielāka par spēkā esošo kompensāciju. Garantiju parasti noformē uz bankas vai apdrošināšanas kompānijas garantijas veidlapas. Kad valsts ir saņēmusi minēto summu pēc regulēšanas iekārtas pārņemšanas savā īpašumā, tā uzņemas atbildību par ikgadējās kompensācijas izmaksu nākotnē.

6. Ja obligātā pirkuma vērtēšana saskaņā ar regulēšanas licenci netiek veikta viena gada laikā pēc lēmuma pieņemšanas, regulēšanu nedrīkst turpināt bez jaunas licences. Ja nav iebildumu, šādos gadījumos jaunu licenci drīkst izdot, nepiemērojot 1985. gada 14. jūnija likuma Nr. 77 6. panta un VII-a nodaļas noteikumus.

7. Ja galīgajai obligātās pārdošanas vērtēšanai neseko obligātā pārdošana, tad persona, kas organizēja novērtēšanu, maksā zemes īpašniekiem un tiesību turētājiem summu, kura būtu kompensēta novērtējuma rezultātā, papildus izmaksām, kas noteiktas saskaņā ar 20. pantu, atlīdzībai, kas ir vienāda ar 5 procentiem no pasūtīto pasākumu un darba vērtības un no piešķirtās kompensācijas summas, ieskaitot peļņu saskaņā ar 3. punkta pirmo rindkopu un 4. punktu, bet nekādā gadījumā vairāk, kā NOK3,000 katram zemes īpašniekam vai tiesību turētājam. Ja nevar panākt vienošanos par pasūtīto pasākumu un darba vērtību, vērtību nosaka tiesā.

17. pants. (Anulēts ar 1992. gada 19. jūnija likumu Nr. 62)

18. pants. (Anulēts ar 1992. gada 19. jūnija likumu Nr. 62)

19. pants.

1. Ar noteikumu, ka to var izdarīt bez pārmērīgiem izdevumiem vai darba, regulēšanas iekārtas īpašniekam ir jāveic pasākumi, lai nodrošinātu ūdens apgādi tādā mērā, ka vispārējā satiksme vai koku pludināšana tiek pēc iespējas mazāk apgrūtināta. Strīda gadījumā jautājumu par veicamajiem pasākumiem izšķir tiesa. Drīkst prasīt, lai tiktu nodota pasākumu veikšanai nepieciešamā zeme un tiesības saskaņā ar 16. panta 1. punkta pirmās rindkopas noteikumiem, ja tiesa uzskata, ka nodošanas radītais kaitējums ir relatīvi mazāks par iegūtajām priekšrocībām. Tiesību turētājam ir nepieciešams īpašs uzaicinājums. Attiecīgi piemēro pirmās rindkopas un 16. panta 2., 3., 5. un 7. punktu. Jebkurš vispārējās satiksmes, koku pludināšanas vai zvejniecības traucējums vai kavēklis, ja to nenovērš saskaņā ar pirmās rindkopas noteikumiem, ir jākompensē saskaņā ar obligātā pirkuma likumdošanas pamatprincipiem.
2. Karalis drīkst piešķirt regulēšanas iekārtas īpašniekam atļauju izlietot visu ūdeni regulēšanas nolūkā, ja tas jādara pārsvarā esošajās valsts interesēs. Atļaujā ir doti noteikumi, kas ir nepieciešami valsts interesēs, kurām var kaitēt paplašinājums, vai lai veicinātu labuma gūšanu sabiedrības interesēs. Atļauja neatbrīvo īpašnieku no Ūdens resursu likuma 10. panta prasībām. Pieteikumus šādām atļaujām izskata un pieņem par tām lēmumu, ievērojot noteikumus par regulēšanas licences pieteikumiem, ja tie ir piemēroti. Par jaudu, kas ir iegūta uz atļaujas pamata, drīkst iekasēt lielākas nodevas saskaņā ar 11. pantu, nekā to nosaka licences noteikumi par regulēšanas rezultātā iegūto jaudu parastā veidā.
3. Novērtējumu saskaņā ar šo pantu un 16. pantu uztver kā vienu gadījumu. Neskatoties uz to, koku pludināšanas apstākļu novērtējumus var veikt atsevišķi. 1959. gada 23. oktobra likuma Nr. 3 par nekustamā īpašuma atsavināšanu 21. pantu piemēro šajā pantā aprakstītajam novērtējumam.

4. _ _ _.

20. pants.

1. Novērtējuma tiesas sastāvā jānozīmē personas, kas pārziņa lauksaimniecības un mežkopības galvenos jautājumus konkrētajā rajonā.

Ministrija drīkst izdot papildu noteikumus par novērtējuma sagatavošanas kārtību saskaņā ar šo likumu.

2. Novērtējuma izmaksas saskaņā ar šo likumu sedz persona, kas vēlas īstenot regulēšanas projektu vai kas nodod to ekspluatācijā. Ja iepriekšminētā persona nepieprasa novērtējumu, tiesa drīkst viņu atbrīvot no izmaksu segšanas līdz vienai ceturtdaļai, bet atkārtota vērtējuma gadījumā – līdz pusei ar noteikumu, ka tiesa vienprātīgi nolemj, ka prasība pēc novērtējuma ir pilnīgi nepamatota.

20a. pants.

Ja ir atlikuši mazāk, kā divdesmit pieci gadi no licences termiņa regulēšanas iekārtai, kuru saskaņā ar licenci jānodod valstij, karalim ir tiesības izdot licences īpašniekam regulēšanas licenci vai apsolīt regulēšanas licenci uz jaunu licences termiņu līdz piecdesmit gadiem.

Regulēšanas iekārtas, kas saskaņā ar licenci jānodod valstij, licences termiņa pēdējo trīs gadu laikā valstij ir jānodrošina netraucēta piekļuve instalācijai un tai ir tiesības veikt nepieciešamos pasākumus, lai sagatavotos pārņemšanai un nodrošinātu nepārtrauktu darbību. Tomēr tas nedrīkst notikt veidā, kas neļauj vai traucē licences īpašniekam izmantot regulēšanas iekārtu saskaņā ar licenci. Licences īpašnieka pienākums ir sniegt informāciju un konsultatīvo palīdzību, kas nepieciešama valstij savu interešu aizsardzībai saskaņā ar šo noteikumu. Ar to saistītos izdevumus sedz valsts.

21. pants.

1. Ja valsts nevēlas pārņemt regulēšanas iekārtu pēc licences termiņa beigām un nav panākta vienošanās par jaunas regulēšanas licences piešķiršanu, īpašnieka pienākums ir, pēc ministrijas pieprasījuma, likvidēt iekārtu ministrijas noteiktajā laika posmā.
2. Citos gadījumos regulēšanas iekārtu, kas ir uzcelta pēc licences saskaņā ar šo likumu, nedrīkst slēgt bez karaļa atļaujas. Ja Stūrtings ir devis piekrišanu iekārtas būvniecībai, tās slēgšanai ir nepieciešama arī Stūrtinga piekrišana.
3. Ja iekārta tiek slēgta, īpašniekam ir jāveic valsts institūciju noteiktie pasākumi, lai novērstu kaitējumu vai apdraudējumu instalācijas apkārtnei un tajā esošajiem īpašumiem.
4. Pienākums maksāt ikgadējo kompensāciju zaudē spēku no kalendārā gada, kura laikā tika slēgta iekārta, beigām.
5. Īpašnieka pienākums ir izmaksāt kompensāciju saskaņā ar novērtējumu par slēgšanas nodarīto kaitējumu īpašumam vai tiesībām, tomēr tas neattiecas uz iekārtas radīto

priekšrocību zaudējumu, par ko nav izmaksāta ne samazinātā obligātā pirkuma, ne cita kompensācija. Viņa pienākums ir arī maksāt vienreizēju kompensāciju par kaitējumu vai neērtībām, ko izraisīs iekārta arī pēc tās slēgšanas.

22. pants.

Par valsts līdzekļiem veiktajai ūdenstilpes regulēšanai attiecīgi piemēro 2. panta otrās rindkopas, 3. – 8. panta, 10. panta 3. punkta, 11., 12. panta, izņemot 21. punktu, trešās un ceturtās rindkopas, 13. un 14. panta 1. punkta, 16. panta, izņemot 5. punktu, devītās rindkopas, kā arī 19. un 20. panta noteikumus.

23. pants.

Pamatojoties uz iesniegumu no personas, kas vēlas uzsākt regulēšanu, kurai saskaņā ar šo likumu nav nepieciešama licence, karalis drīkst nolemt, ka jāpiemēro 9. panta 3. - 8. punkta noteikumi personai, kas apņemas veikt regulēšanu, un ūdenskritumu vai apbūves īpašniekiem, kuriem tiek piegādāts papildu ūdens regulēšanas rezultātā.

24. pants.

Jebkuru personu, kas apzināti vai nevērības dēļ apņemas veikt ūdenstilpes regulēšanu bez nepieciešamās licences vai pārkāpj likuma noteikumus, soda ar soda naudu vai apcietinājumu līdz trim mēnešiem. Līdzdalību soda tādā pat veidā.

25. pants. (Anulēts ar 1940. gada 15. marta likumu Nr. 3.)

26. pants.

1. Šis likums stājas spēkā nekavējoties.
2. 1911. gada 4. augusta likums, kurā veikti grozījumi 1913. gada 20. februārī, par ūdenstilpju regulēšanu industriāliem mērķiem, ir anulēts.
3. Likums attiecas uz regulēšanas iekārtām, kas ir celtas pēc licencēm saskaņā ar iepriekšējo likumdošanu, tā, ka minēto licenci uzskata par ekvivalentu licencei saskaņā ar šo likumu.
4. Regulēšanas iekārtas, kas ir būvētas bez licences saskaņā ar iepriekšējo likumdošanu, drīkst turpmāk pastāvēt bez licences saskaņā ar šo likumu.

NOTEIKUMI

Naftas un enerģētikas ministrija, 1987-12-04 945

Noteikumi par licences nodevu, ikgadējo kompensāciju un fondu u.c. pielāgošanu saskaņā ar ūdenstilpju likumdošanu. Veikti grozījumi 2001. gada 5. oktobrī, Nr. 1149.

9. pants.

Naftas un enerģētikas ministrija, 1984-10-12 1758

Noteikumi par apstiprināšanas pilnvaru deleģēšanu saskaņā ar Likumu par ūdenstilpju regulēšanu – ūdens apsaimniekošanas biedrību statūtu apstiprināšana.

10. pants.

Naftas un enerģētikas ministrija, 2000-08-25 880

Naftas un enerģētikas ministrijas pilnvaru deleģēšana saskaņā ar Likuma par ūdenskritumu, raktuvju un cita nekustamā īpašuma pārņemšanu 27. pantu un Likuma par ūdenstilpju regulēšanu 10. panta 3. punkta otro rindkopu.

Naftas un enerģētikas ministrija, 2001-01-19 72

Naftas un enerģētikas ministrijas pilnvaru deleģēšana saskaņā ar 1917. gada 14. decembra Likuma Nr. 17 par ūdenstilpju regulēšanu 10. panta 3. punkta otro rindkopu.

11. pants.

Naftas un enerģētikas ministrija, 1993-11-19 1035

Pilnvaras deleģēšana attiecībā uz industriālās attīstības fondu, kuru statūtiem nav nepieciešams apstiprinājums, augšējās iemaksu robežas noteikšanu saskaņā ar Likumu par ūdenstilpju regulēšanu un Likumu par industriālo licencēšanu.